

РЕШЕНИЕ

№ 6059

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 07.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **3438** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба вх.№ 53-04-174/15.03.2021г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от търговско дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.1, офис 1, представлявано от управителя В. В. Т. срещу издадения на дружеството Ревизионен акт №Р-22221720002775-091-001/30.11.2020г. издаден от И. М. Р. -орган възложил ревизията и И. В. М.-Н.-ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 265/17.02.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП

Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като необосновано органът по приходите не е признал правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС за доставки по издадени фактури от [фирма], [фирма] и [фирма]. Органите по приходите не са кредитирали представени с възражението срещу РД доказателства. Единствено въз основа на бездействието на доставчиците в хода на извършените насрещни проверки, не би могло да се направи извод за нереалност на доставките. Твърди, че процесите доставки са реално извършени, тъй като мястото на изпълнение на услугите по монтаж на съоръжения е сградата и поземления имот, където е и адресът на управление на дружеството. Същото е потвърдено и от издадените сертификати от независима лаборатория, както и приложения снимков материал, договори и др. Счита, че пасивното поведение на доставчиците не може да бъде вменено в негова вреда, като също така е ирелевантен фактът дали доставчиците

разполагат с назначени лица на трудов договор и с техническа обезпеченост; Позовава се на практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/ и на Върховния административен съд./ВАС/, както и на указания на НАП. Твърди, че не е доказано знание на дружеството му за злоупотреба и за участие в данъчна измама

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалният си представител адв.Д., която поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорения ревизионен акт. Представя писмени доказателства. Претендира разноски по представен списък,

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт Й., оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 01.12.2020г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 14.12.2020г. /вх. № 53-03-3372 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 265/17.02.2021г на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 01.03.2021г. Жалба с вх.№ 53-04-174 и адресирана до АССГ е подадена на 15.03.2021г. т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221720002775-020- 001/14.05,2020 I.. връчена по електронен път на 24.05.2020 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221720002775-020-002/13.08.2020 г.. издадени от И. М. Р. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и. д. директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма], за установяване на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от 01.10.2019 г, до 30.04.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221720002775-092-001/03.11,2020 г.. връчен на ревизираното лице на 05.11.2020 г, В срока по чл. 117 ал. 5 от ДОПК е направено възражение и са представени допълнителни писмени доказателства, което е преценено от ревизиращите органи като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221720002775-091 -001 /30.11.2020 i.. издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и И. В. М. - Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД па НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен

път на 01.12.2020 г.

Настоящата ревизия е първа за посочените периоди и вид задължения._

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК. Решение № 117/21.01.2021г. също е издадено от компетентен орган – зам. директора на Д“ОДОП“ –С., оправомощен въз основа на Заповед № 903/20.11.2017г. да изпълнява правомощията на директор на Д“ОДОП“- С., при отсъствие на титуляра Н. К. К.. Представена е и Заповед № 874/09.02.2021г. на изп.директор на НАП, с която е разрешено ползване на отпуск на директора на Д“ОДОП“ – Н. К., за 17.02.2021г.

От това следва изводът, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Спазен е и срокът за издаване на РА и на РД.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращия екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказаване на реалността на предоставената услуга, както и обективната възможност на доставчика да я извърши. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, РД и РА.

През ревизираните периоди [фирма] е извършвало научноизследователска и развойна дейност в областта на фундаменталните и техническите науки и по-специално в областта на: създаването на преднамерени смущения на мобилни комуникации 2G, 3G, 4G и 5G: създаване на способности за прилагане на „бял“ и „черен“ списък при смущаване на мобилни комуникации: създаване на ре-активирани се смущения за нарушаване управлението на дронове: разработка на методи, технически и технологични решения за обективно радиолокационно разпознаване на дронове: разработка на радиолокационни методи за управление на огневи средства за унищожение на дронове и разработка на системи за комплексна защита на критичната инфраструктура от дронове.

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателят [фирма] е упражнило право на

данъчен кредит по фактури от [фирма] /изграждане на радиочестотен контур, възстановяване на изкопни покрития и доставка на строителни материали/, [фирма] /контролни измервания и отстраняване на пропуски в заземителния контур/ и [фирма] /монтиране на удължен заземителен шлейф, отводняване и отстраняване на метални тръби, разширяване и монтаж на радарна система, полагане на радиочестотен екран, инжектиране на проводници, полагане на графитни подложки, полагане на иноксов шлейф и др./.

На посочените доставчици са извършени насрещни проверки, като в отговор същите не са представили доказателства. При проверките е констатирано, че всички доставчици са deregистрирани, поради наличие на обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. За периодите на издаване на фактурите в [фирма] и [фирма] не е имало назначени лица на трудов договор, а в [фирма] е имало назначено едно лице по трудово правоотношение. Доставчиците са декларирали издадените фактури в дневниците за продажби, като [фирма] е декларирало само фактурите, издадени в м. 10.2019 г., без тези от м. 11.2019 г. Констатирано е, че дружествата разполагат с регистрирани в НАП фискални устройства.

От страна на жалбоподателя по въпросните доставки са представени фактури и фискални бонове. С възражението срещу ревизионния доклад са приложени, допълнително писмени доказателства : Протокол от акредитиран орган за контрол „ЛИ-05“ от вид С при [фирма], за контрол на съпротивлението на защитни заземителни уредби до и над 1000 V №6823-И от 02.12.2019 г. за обект в [населено място], ж.к. К., [улица] 1619; Сертификат за акредитация на [фирма], [населено място] - орган за контрол „ЛИ-05“ от вида С; Сертификат за контрол №6824-И/02.12.2019 г.; Договор за строително-монтажни и ремонтни дейности от 01.09.2019 г. между [фирма] /Възложител/ и [фирма] /Изпълнител/; Договор за строително-монтажни и ремонтни дейности от 01.09.2019 г. между [фирма] /Възложител/ и [фирма] /Изпълнител/; Протокол за прекратяване на договор за строително-монтажни и ремонтни дейности от 01.09.2020 г. между [фирма] /Възложител/ и [фирма] /Изпълнител/; Протокол за прекратяване на договор за строително-монтажни и ремонтни дейности от 01.09.2020 г. между [фирма] /Възложител/ и [фирма] /Изпълнител/ и снимков материал.

Органите по приходите са установили липса на материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставките, липса на назначени лица на трудов и граждански договор на длъжности, съответстващи на предмета на издадените фактури, липса на ДМА и транспортни средства.

Ревизиращият екип е направил извод, че по издадените фактури от [фирма]. [фирма] и [фирма] не е налице реално извършена доставка, по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и възникнало данъчно събитие, съгласно чл. 25. ал. 2 и ал. 6. т. 1 от ЗДДС. В резултат са отказали правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури на посочените доставчици, на основание чл. 68. ал. 1. т. 1 и ал. 2. във връзка с чл. 6. чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС.

Същите изводи са формулирани и от решаващия орган.

В хода на съдебното производство е допусната до изслушване съдебно –счетоводна експертиза. Представени са допълнително от жалбоподателя и са приети като писмени доказателства – договор за строително –монтажни и ремонтни дейности от 01.09.2019г. сключен между жалбоподателя и [фирма] с предмет строително –монтажни и ремонтни дейности /няма данни за подписа/ и протокол от същата дата

за прекратяване на договора, поради изчерпване на предмета му; договор за строително –монтажни и ремонтни дейности от 01.09.2019г. сключен между жалбоподателя и [фирма] и протокол от същата дата за прекратяване на договора, поради изчерпване на предмета му; протокол за контрол на съпротивлението на защитни заземителни уреди до и над 1000V № 6823-И от 02.12.2019г. от акредитиран орган за контрол – [фирма] –гр.В., сертификат за акредитация, договор за изработка от 27-09-2019г. между жалбоподателя - изпълнител и [фирма] - възложител с предмет изработка на хармоничен радар Н.-1, хронологична ведомост за м.05.2019г. и м.06.2019г. по счетоводни сметки на жалбоподателя.

Прието е и неоспорено от страните е заключението по изслушаната съдебно –счетоводна експертиза. Съгласно същото, фактурите издадени от процесните доставчици са осчетоводени по дебита на сметки 6028, 6029 „Разходи за външни услуги” и сметка 402 „Доставчици по аванси”. Дебитирана е сметка 4531 „Начислен данък за покупките”. Кредитирана е сметка 501 „Каса в левове”. Фактурите са платени в брой.

[фирма] разполага с необходимите документи за отразяване на дадена стопанска операция - договори, протоколи, протокол за акредитиран орган за контрол. Документите отговарят на изискванията на нормативната уредба.

През периода 01.10.2019 г. - 30.04.2020 г. [фирма] не е било получател на доставки идентични по вид и обем от други доставчици с тези, по издадените фактури по описаните в отговора на задача 1 доставчици.

[фирма] през периода 01.10.2019 г. - 30.04.2020 г. не разполага с кадрови и материално-технически ресурс за извършване на самостоятелни дейности, във връзка с услугите, предмет на фактурите, издадени от процесните доставчици.

Получените доставки по фактурите, издадени от описаните в отговора на задача 1 доставчици са използвани в независимата икономическа дейност на жалбоподателя. Между „С. България” АД и [фирма] на 27.09.2019 г е сключен договор за изработка с предмет изработка на Хармоничен радар Н.-1.

За ревизирания период [фирма] притежава заведена счетоводна отчетност, съгласно основните изисквания и принципи на Закона за счетоводството - хронологично счетоводно записване на стопанските операции, текущо начисляване на приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития към момента на тяхното възникване. Счетоводството е осъществено на основата на документална обосновааност на стопанските операции и факти, като е спазено изискването за съставянето на документите, съгласно действащото законодателство и счетоводните стандарти.

Съдът кредитира експертното заключение като обосновано, изготвено след като вещото лице се е запознало и е анализирано задълбочено, всички приети от съда, писмени доказателства.

Анализирайки всички писмени доказателства и заключението на ССЧЕ, съдът намира че изводите на ревизирания екип и решаващия орган, относно липса на извършени доставки на услуги от посочените доставчици са законосъобразни и обосновани. Декларираните фактури от жалбоподателя, са по доставки, за които не са събраха доказателства, че са реално осъществени, именно от доставчиците Афтьр У.“ Е., Б. - ЕИ СТРОЙ“ Е. и [фирма].

По делото няма спор, че резултатът от изпълнението на услуги с характер, съответстващ на този по спорните фактури е налице. Представените от жалбоподателя още в хода на административното производство писмени

доказателства - сертификат за акредитация на [фирма], като орган за контрол „ЛИ-05“ от вида С: Протокол на [фирма], за контрол на съпротивлението на защитни заземителни уредби до и над 1000 V №6823-И от 02.12.2019 г. за обект в [населено място], ж. к. К., [улица] 1619 и снимков материал, несъмнено удостоверяват извършени подобни услуги и изградени съоръжения на посочения обект. Не се доказва обаче, че съответните видове дейности са извършени именно от процесите доставчици.

Спорните доставки са с предмет извършени услуги и по същите са представени издадени фактури, договори, платежни документи и др. По две от фактурите на [фирма] предмет са стоки - строителни материали. Съвкупната преценка на всички събрани доказателства и установени обстоятелства според настоящата съдебна инстанция води до извод, че записаните във фактурите доставчици не са реални извършители на спорните услуги и доставки на стоки.

На първо място видно от приетите в съдебно заседание договори за строително –монтажни и ремонтни дейности от 01.09.2019г. , сключени съответно с [фирма] и [фирма] не може да бъде установено, от кое физическо лице –представител на дружествата са подписани. В договорите, липсва посочен представител на доставчиците. Тези обстоятелства са валидни и за представените към тях протоколи за прекратяване на договорите за строително-монтажни и ремонтни дейности. Не може да бъде установено и от кои физически лица са извършени конкретните дейности по изпълнение на възложената работа. По съвсем различен начин е оформен договорът за изработка сключен между [фирма] и [фирма], в което конкретно са посочени представителите на страните по договора.

Наличието на тези обстоятелства, отнесено към факта, че нито един от процесните доставчици не е намерен при извършване на насрещни проверки от органите по приходите и не е представил доказателства за изпълнение на услугите, свидетелства за липса на реална доставка на услуга. В подкрепа на този извод е както вече бе посочено, че [фирма] и [фирма] към съответните месеци, в които са издали фактури на [фирма] не са имали назначени лица по трудов и граждански договор. В тази връзка не се доказва кои са реалните изпълнители на доставките. Фактурите па [фирма] са с предмет: изграждане на радиочестотен контур и възстановяване на изкопни покрития, а тези на [фирма] - контролни измервания и отстраняване на пропуски в заземителния контур, като видно от характера и съдържанието на услугите, същите няма как да бъдат извършени без наличие на работници при посочените изпълнители.

Решаващият орган е извършил проверка в информационните масиви на НАП, при която установил, че в [фирма] към м. 03 и ч. 04,2020 г. е имало назначени две лица на длъжности „експерт логистика“ и „машинен оператор шиене“, като декларираната дейност е „Производство на друго облекло“. За същите няма доказателства да са имали способността и уменията да извършват услуги от вида: монтиране на удължен заземителен шлейф. полагане на радиочестотен екран, отводняване и отстраняване на метални тръби, монтаж на радарна система, полагане на графитни подложки и др.

Въпреки, допълнително представените пред съда писмени доказателства, не може да бъде установено по безспорен начин, че именно процесните доставчици са изпълнители на услугите по декларираните фактури.

По съществото на спора следва да се има предвид, че механизмът на ДДС поставя като условие за възникване на правото на данъчен кредит установяване наличието на реална доставка по смисъла на чл.6 , чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗДДС като на датата на възникване на данъчното събитие по смисъла на чл.25,ал.1 ЗДДС възниква задължение за регистрираното лице да начисли данък и съответно свързаното с това право на получателя да ползва данъчен кредит. Жалбоподателят, който е ревизирано лице, което твърди, че в негова полза е възникнало субективното материално право за приспадане на данъчен кредит, следва да установи по несъмнен начин реалността на доставките. За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и престирането на резултата от получателя по доставката.

За нуждите на облагането по ЗДДС понятието услуга е дефинирано с разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Видно от цитираната правна норма, доставка на услуга е всяко извършване на услуга. При доставките на услуги е относимо изследване, дали при възлагане на услугата, страните са договорили по конкретен начин вида, количеството, качеството, единичната и общата цена на услугата и какви отделни компоненти формират договорената цена, защото единствено при индивидуализиране в достатъчна степен на възложената услуга, може да се направи извод за наличие на реални търговски отношения с конкретен предмет и реално уговорени насрещни престации. Конкретният предмет е гаранция и за конкретно приемане на резултата от изпълнение на услугата. / В този смисъл т.37 от Решение от 27.03.2014г. С-151/13 Le R. d“Or и т.40 от Решение на СЕС от 20.062013г. по дело С-653/2011/.

Съгласно чл.68 ал. 1 т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата се налага извод, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В тази връзка ревизиращите органи правилно са изследвали реалността на доставката и са извършили всички възможни процесуални действия по ДОПК с цел събиране на максимален обем доказателства.

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който включва и начисляването на ДДС по издадените от доставчика на получателя фактури, за което по делото не се спори, че е изпълнено. Липсата обаче на реално осъществена доставка, дори да са изпълнени всички останали законови изисквания, никога не води до възникване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Услугата подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение, в рамките на което са разменени конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя. Следва да се прецени резултатът, който е предаден, съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и направените във връзка с тях разходи /т. 40 от Решение от 20 юни 2013 г. по дело С-653/11 г., /. В случая такава информация не е предоставена, както от жалбоподателя, така и от контрагента му, нито пред административния орган, нито в хода на съдебното производство, включително не е видно персонално кои са били наетите работници и имали ли са съответната квалификация и професионален опит за изпълнение на възложената работа.

При липса на доказателства, относно извършителя на услугите, както и на документи или други данни, че въпросните услуги са фактически осъществени от него са формира извод, че няма доказателства за реалното изпълнение на доставките.

Освен горното, не се доказва също с какви активи и технически средства са осъществени процесите доставки, тъй като няма данни доставчиците да притежават и да разполагат със съответната техника и ДМА. нужни за извършване на фактурираните дейности.

Процесните доставчици не доказват и използване на подизпълнители на услугите. Самите те са deregистрирани дружества, поради неспазване изискванията на ЗДДС. В дневниците си за покупки декларират доставки само и единствено от също deregистрирани лица, не разполагащи с ресурсна обезпеченост и извършващи дейност по префактуриране.

По фактурите на [фирма] с №224/29.10.2019 г. и №228/04.11.2019 г. с предмет „строителни материали“ не се доказва също закупуването на тези материали и съхранението им от страна на доставчика, както и транспортирането им до обекта на ревизираното лице /с какво МПС, чия собственост и др./, в т. ч. няма данни за естеството на строителните материали и относимостта им към услугите, във връзка с които са използвани.

Редовно воденото счетоводство от жалбоподателя и коректното отразяване на на доставките в счетоводството му, както и доказателства за извършено плащане в брой, не са достатъчни като доказателства, за да обосноват извода, че реално е уговорил и получил доставки на услуги от процесния доставчик.

Жалбоподателят е претендирал право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от дружества, които не ангажират достатъчно доказателства, касаещи спорните доставки и не притежават необходимия ресурс за тяхното изпълнение. Това от своя страна представлява злоупотреба с право, чиято цел е неправомерно ползване на право на приспадане на данъчен кредит от страна на ревизирувания субект, който като получател по спорните фактури не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки.

С оглед установеното, настоящата инстанция счита, че наличието на възможност конкретният доставчик да изпълни фактурираните доставки на услуги и стоки, предмет на сключените договори между жалбоподателя и [фирма], Р. ГРАНИТ СТРОЙ“ Е. и [фирма], не е доказано.

Няма спор, че резултатът от изпълнението на услуги с характер, съответстващ на този по спорните фактури е налице. Анализът на доказателствата по делото, обосновава законосъобразността на извода за липса на доставка по спорните фактури, между [фирма]. [фирма] и [фирма] и жалбоподателя.

Процесните услуги и стоки може да са били реално получени от ревизираното лице, но не по фактурите, по които се претендира право на данъчен кредит. Доколкото [фирма] иска да ползва данъчен кредит по фактури от определен доставчик, то следва да се докаже, че доставките са извършени именно от така посочения доставчик.

Правилно, решаващият орган е заключил, че правото на данъчен кредит възниква по конкретна доставка, с конкретни страни, съответно получател и доставчик и наличието на предпоставките за признаване правото на данъчен кредит, включително реалното осъществяване на доставките, се преценява именно по отношение на тези страни. Поради това, стоката или услугата може по принцип да е придобита по някакъв друг начин от ревизираното лице и да е предмет на последваща облагаема доставка, но съществено значение в случая е, обстоятелството, че не е доказано, че придобиването ѝ е по процесните фактури, издадени от сочените във фактурите доставчици.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 т.4 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 1058,92 лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.1, офис 1, представлявано от управителя В. В. Т. срещу издадения на дружеството Ревизионен акт №Р-22221720002775-091-001/30.11.2020г.издаден от И. М. Р. -орган възложил ревизията и И. В. М.-Н.-ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 265/17.02.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП” -

[населено място] при ЦУ на НАП, на установени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м.10.2019г. до м.12.2019г. и от м.03.2020г. до м.04.2020г. общо в размер на 16 151,74 лева и са начислени лихви в общ размер на 1478,87 лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.1, офис 1, представлявано от управителя В. В. Т. да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 1058, 92 лева /хиляда петдесет и осем лева и деветдесет и две стотинки/ разности за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: